Πώς θα αλλάξουν τα αναστημένα σώματα κατά την Δευτέρα Παρουσία; (Αγ. Συμεών ο Νέος Θεολόγος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 16 Απριλίου, 2012

Μαρτυρία του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου, στον οποίον ο Θεός αποκάλυψε πώς θα αλλάξουν τα υλικά σώματα και θα αφθαρτοποιηθούν κατά τη Δευτέρα Παρουσία του Ιησού Χριστού! Το κείμενο λήφθηκε από το βιβλίο: "Άγιος Συμεών Ο Νέος Θεολόγος", ο βίος του Αγίου, από τον Νικήτα Στηθάτο, κριτική έκδοση του Αρχιμ Συμεών Κούτσα, Εκδόσεις ΑΚΡΙΤΑΣ, σελ. 189-193.

Μια μέρα, καθώς προσευχόταν [*ο Αγιος Συμεών*] με καθαρότητα και συνομιλούσε με τον Θεό, είδε πως ο αέρας άρχισε να φωτίζει το νου του, και ενώ ήταν μέσα στο κελί του, νόμιζε ότι βρισκόταν έξω, σ' ανοιχτό χώρο. Ήταν νύχτα, που μόλις είχε ξεκινήσει. Τότε άρχισε να φέγγει από ψηλά όπως το πρωινό ροδοχάραμα- ω των φρικτών οπτασιών του ανδρός!-, και το οίκημα κι όλα τ' άλλα εξαφανίστηκαν, και νόμιζε ότι δεν ήταν καθόλου σε οίκημα. Τον συνέπαιρνε ολότελα θεία έκσταση αντιλαμβανόμενος καλά με τον νου του το φως εκείνο που του εμφανιζόταν. Αυτό μεγάλωνε λίγο –λίγο κι έκανε τον αέρα να φαίνεται πιο λαμπερός κι αισθανόταν τον εαυτό του μ' ολόκληρο το σώμα του να βρίσκεται έξω από τα γήινα.

Αλλά επειδή εξακολουθούσε να λάμπει ακόμη περισσότερο εκείνο το φως και του φαινόταν σαν ήλιος που μεσουρανώντας έλαμπε από ψηλά, αισθανόταν σαν να στέκεται στο μέσο του φωτός και ότι ολόκληρος ο εαυτός του μαζί με το σώμα του ήταν γεμάτος από χαρά και δάκρυα λόγω της γλυκύτητας που του προξενούσε η παρουσία του. Παράλληλα έβλεπε ότι το ίδιο φως κατά τρόπο θαυμαστό ήρθε σε επαφή με το σώμα του και σιγά-σιγά διαπερνούσε τα μέλη του. Η έκπληξη αυτής της οπτασίας τον απομάκρυνε από την προηγούμενη θεωρία και τον έκανε να αισθάνεται μόνο αυτό το εξαίσιο πράγμα που συνέβαινε μέσα του. Έβλεπε, λοιπόν, ότι το φως εκείνο σιγά-σιγά εισχωρούσε σ' ολόκληρο το σώμα του, την καρδιά και τα έγκατά του και τον έκανε ολόκληρο σαν φωτιά και φως. Και όπως προηγουμένως το οίκημα, έτσι και τώρα τον έκανε να χάσει την αίσθηση του σχήματος, της θέσεως, του βάρους και την μορφής του σώματος και σταμάτησε κα κλαίει. Τότε ακούει μια φωνή από το φως να του λέει: «*Κατά τον ίδιο τρόπο είναι αποφασισμένο ν' αλλάξουν οι Άγιοι που θα ζουν και θα βρίσκονται ακόμη εδώ κατά την ώρα της έσχατης σάλπιγγας, κι έτσι μεταμορφωμένοι θ' αρπαγούν, όπως λέει και ο απόστολος Παύλος*».

Για πολλές ώρες όντας ο μακάριος σ' αυτήν την κατάσταση, ανυμνώντας μυστικά και ακατάπαυστα το Θεό και κατανοώντας τη δόξα που τον περιέβαλλε και την αιώνια μακαριότητα που πρόκειται να δοθεί στου Αγίους, άρχισε να σκέφτεται και να μονολογεί μέσα του: «Άραγε θα ξαναγυρίσω πάλι στην προηγούμενη κατάσταση του σώματος μου ή θα ζήσω έτσι συνέχεια;» Μόλις έκανε τη σκέψη αυτή, αμέσως αισθάνθηκε να περιφέρει το σώμα του σαν σκιά ή σαν πνεύμα. Καταλάβαινε ότι είχε γίνει, όπως είπαμε, ολόκληρος με το σώμα του φως χωρίς μορφή, χωρίς σχήμα και άυλο. Και το μεν σώμα του το αισθανόταν ότι υπάρχει, πλην όμως χωρίς υλικές διαστάσεις και σαν πνευματικό. Αισθανόταν δηλαδή να μην έχει καθόλου βάρος ή όγκο κι απορούσε βλέποντας τον εαυτό του που είχε σώμα να είναι σαν ασώματος. Και το φως που λαλούσε μέσα του, όπως και προηγουμένως, του έλεγε και πάλι: «*Τέτοιοι θα είναι μετά την ανάσταση στον μέλλοντα αιώνα όλοι οι άγιοι περιβλημένοι ασωμάτως με σώματα πνευματικά ή ελαφρότερα και λεπτότερα και πιο αιθέρια ή παχύτερα και βαρύτερα και πιο γεώδη, από τα οποία θα καθορισθεί για τον καθένα η στάση και η τάξη και η οικείωση με το Θεό*».

Αυτά όταν άκουσε ο θεοπτικότατος και θεόληπτος Συμεών κι αφού είδε το ανέκφραστο θεϊκό φως κι ευχαρίστησε τον Θεό, που δόξασε το γένος μας και το έκανε μέτοχο της θεότητας και της βασιλείας Του, ξαναγύρισε πάλι στον εαυτό του και βρέθηκε ξανά μες στο κελί του στην προηγούμενη ανθρώπινη φυσική κατάσταση. Όμως με όρκους διαβεβαίωνε εκείνους με τους οποίους είχε θάρρος και φανέρωνε τα μυστικά του, ότι «για πολλές ημέρες αισθανόμουν αυτή την ελαφρότητα του σώματος χωρίς να καταλαβαίνω καθόλου ούτε κόπο, ούτε πείνα, ούτε δίψα».

Επειδή, λοιπόν, με αυτά ενωνόταν μόνο με το Πνεύμα κι ήταν γεμάτος από τα θεϊκά χαρίσματά Του- και φυσικά είχε καθαρίσει και ο ίδιος πλήρως το νου του-, έβλεπε οπτασίες και φρικτές αποκαλύψεις του Κυρίου όπως παλαιά οι Προφήτες. Έτσι, έχοντας αποστολική διάνοια, επειδή την ύπαρξή του κατηύθυνε και κινούσε το θείο Πνεύμα, είχε και το χάρισμα του λόγου που έβγαινε από τα χείλη του και, ενώ ήταν όπως κι εκείνοι αγράμματος, θεολόγησε και με τα θεόπνευστα συγγράμματα του διδάσκει τους πιστούς την ακρίβεια της ευσεβούς ζωής. Έχοντας ανέλθει σ' ένα τέτοιο πνευματικό επίπεδο, αρχίζει να συγγράφει ασκητικούς λόγους κατά κεφάλαια για τις διάφορες αρετές και τα πάθη που αντίκεινται σ' αυτές, από όσα αυτός έμαθε από την προσωπική του ασκητική ζωή και τη θεία γνώση που του δόθηκε, και περιγράφει με ακρίβεια τη μοναχική ζωή για όσους την ασκούν και έτσι γίνεται για τον ισραηλιτικό λαό των μοναχών ποταμός Θεού γεμάτος πνευματικά νερά.

(Δακτυλογράφηση: Astrokatastro)

(Πηγή ηλ. κειμενου: oodegr.com)